

Sygn. akt II Cz 778/13

POSTANOWIENIE

Dnia 2 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w (...)Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marzenna Ernest (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2013 r. w(...)

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.**

przeciwko **C. M.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego (...) z dnia 22 marca 2013 r., sygn. akt III C 1936/12 upr

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

Sygn. akt II Cz 778/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 marca 2013 r. Sąd Rejonowy (...) (sygn. akt III C 1936/12 upr) umorzył postępowanie.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że powód wniósł przeciwko pozwanej pozew o zapłatę w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego (...). Postanowieniem z dnia 14 grudnia 2012 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym (...)– Zachód w(...)przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu (...)

Sprawa ta, zgodnie z treścią przepisu art. 505¹ pkt 1 k.p.c., podlega rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu uproszczonym. Zarządzeniem z dnia 28 grudnia 2012 r. wezwano powoda do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez jego złożenie na urzędowym formularzu P wraz

z odpisem, w terminie dwutygodniowym, pod rygorem umorzenia postępowania. Odpis powyższego zarządzenia doręczono pełnomocnikowi powoda w dniu 11 stycznia 2013 r. Pełnomocnik powoda złożył pozew w określonym przez Sąd terminie, jednakże nie wskazał prawidłowego adresu pozwanej, co było przyczyną uchylenia nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy (...)– Zachód w (...)Sąd wezwał ponownie pełnomocnika powoda zarządzeniem z dnia 14 lutego 2013 roku do wskazania adresu pozwanej pod rygorem umorzenia postępowania. Termin określony stronie powodowej celem uzupełnienia pozwu w sposób odpowiedni do postępowania uproszczonego, w którym sprawa podlega rozpoznaniu, upłynął bezskutecznie.

Kolejno Sąd podał, że przepis art. 505³⁷ § 1 k.p.c. stanowi, że po przekazaniu sprawy w przypadkach wskazanych w art. 505³³, 505³⁴ oraz 505³⁶ przewodniczący wzywa powoda do usunięcia braków formalnych pozwu oraz uzupełnienia

pozwu, w sposób odpowiedni dla postępowania, w którym sprawa będzie rozpoznana - w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia wezwania. W przypadku nieusunięcia braków formalnych pozwu sąd umarza postępowanie. Nie ulega wątpliwości, że brak aktualnego adresu strony pozwanej jest brakiem formalnym, uniemożliwiającym nadanie sprawie prawidłowego biegu. Natomiast umorzenie postępowania w żaden sposób nie zamyka powodowi dochodzenia swoich roszczeń w innym postępowaniu.

W świetle powyższych okoliczności Sąd orzekł jak w sentencji postępowania.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył powód i zaskarżając je w całości wniósł o jego uchylenie i zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Żalący podkreślił, że postanowienie nie może się ostać, ponieważ uzupełnienie braku aktualnego adresu pozwanego w wyznaczonym terminie nie jest obiektywnie możliwe z uwagi na rzeczywisty czas oczekiwania na uzyskanie danych z MSW. Jednocześnie wskazał, że brak jest w polskiej procedurze cywilnej przypadków możliwości umorzenia postępowania na skutek nieuzupełnienia adresu strony pozwanej w terminie dwutygodniowym. W niniejszej sprawie, zdaniem skarżącego, zastosowanie ma wprost treść art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. Dodał, że wobec braku informacji zwrotnej z MSW powód nie jest w stanie skutecznie złożyć wraz z uzupełnionym pozwem wniosku o ustanowienie kuratora dla doręczeń. Umorzenie postępowania w przedmiotowej sprawie - w związku z niemożnością wskazania aktualnego adresu strony pozwanej, może nastąpić jedynie zgodnie z treścią art. 182 k.p.c., gdyż umorzenie postępowania bez wydania uprzednio postanowienia w przedmiocie zawieszenia postępowania jest podstawą ewentualnego zasadnego zażalenia strony powodowej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda okazało się zasadne.

W ocenie Sądu Okręgowego, w składzie rozpoznającym niniejsze zażalenie, w sprawie nie było podstaw do umorzenia postępowania na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym w dniu wszczęcia postępowania. W przepisie tym mowa jest o umożliwieniu stronie uzupełnienia pozwu w sposób odpowiedni dla postępowania, w którym sprawa będzie rozpoznawana i konieczny do nadania biegu sprawie po jej przekazaniu (np. złożenie dokumentu pełnomocnictwa, pozwu na urzędowym formularzu w postępowaniu uproszczonym). Przyjęcie w uzasadnieniu projektu ustawy wprowadzającej elektroniczne postępowanie upominawcze zasady pełnej kontynuacji postępowania po uchyleniu nakazu sprawa, że nie można przejść do porządku dziennego nad faktem, że w sądzie elektronicznym wydano nakaz zapłaty, a więc toczyło się postępowanie. W związku z tym, nawet, jeżeli nie zostaną usunięte braki formalne pozwu w sposób odpowiedni dla postępowania, w którym sprawa będzie rozpoznawana, to nie można już pozwu wniesionego w e.p.u. zwrócić, lecz należy umorzyć postępowanie.

W tym też kontekście nieprawidłowym było wezwanie pełnomocnika powoda do wskazania aktualnego miejsca zamieszkania pozwanej pod rygorem umorzenia postępowania.

Nie ulega bowiem wątpliwości, że adres zamieszkania pozwanej został oznaczony już przy pierwotnym złożeniu pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym, co skutkowało nadaniem sprawie biegu. Jeżeli pismo nie spełnia któregoś z wymogów określonych w art. 126 k.p.c. oznacza to, że zawiera braki formalne. Braki formalne pism procesowych są wynikiem niezachowania właściwych wymagań przewidzianych ogólnie dla wszystkich pism procesowych lub dla szczególnego ich rodzaju, np. dla pozwu czy apelacji. Brak formalny stanowi przeszkodę do nadania sprawie biegu i rozpoznania jej w trybie właściwym. Z brzmienia art. 126 § 2 k.p.c. nie wynika, że adres zamieszkania podawany w pozwie musi być adresem prawidłowym. Z przepisu tego wynika jedynie obowiązek oznaczenia adresu pozwanego, co w niniejszej sprawie nastąpiło. Sąd odwoławczy podziela stanowisko wyrażone w postanowieniu Sądu Okręgowego w (...) z dnia 09 lutego 2011 roku, sygn. akt IV Cz 46/11 w uzasadnieniu, którego wskazano, iż ujawniona w toku postępowania informacja, że wskazany w pozwie adres nie jest rzeczywistym adresem zamieszkania pozwanego, nie stanowi braku formalnego tegoż pozwu. Choć okoliczność ta oczywiście stanowi przeszkodę dla kontynuacji postępowania, niemniej niewskazanie w tej sytuacji przez powoda aktualnego

adresu pozwanego, nie może być uznane za nieusunięcie braków formalnych pozwu, a zatem nie może stanowić przyczyny umorzenia postępowania na podstawie art. 505³⁷ § 1 zd. 2 k.p.c.

Stąd też podkreślenia wymaga fakt, iż postępowanie w niniejszej sprawie winno być zawieszona na mocy art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., zgodnie z którym sąd może zawiesić postępowanie z urzędu jeżeli na skutek braku lub wskazania złego adresu powoda albo niewskazania przez powoda w wyznaczonym terminie adresu pozwanego lub niewykonania przez powoda innych zarządzeń nie można nadać sprawie dalszego biegu. Zawieszenie postępowania może jednak nastąpić dopiero po bezskutecznym upływie terminu określonego powodowi do podania aktualnego adresu zamieszkania pozwanego pod rygorem zawieszenia postępowania.

Zauważyć również należy, iż takie same czynności zostałyby podjęte w przypadku wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym na podstawie art. 498 § 1 k.p.c. i gdyby doręczenie tego nakazu nie mogło nastąpić z przyczyn wskazanych w art. 499 pkt 4 tj. jeżeli miejsce pobytu pozwanego nie jest znane. Wówczas stosownie do treści art. 502¹ § 1 k.p.c. sąd z urzędu uchyla nakaz zapłaty, a przewodniczący podejmuje odpowiednie czynności, w tym w zakresie wezwania powoda do wskazania adresu pozwanego pod rygorem zawieszenia postępowania (art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c.). Powód nie może zatem znajdować się w gorszej sytuacji procesowej tylko dlatego, że złożył pozew w postępowaniu elektronicznym.

To z kolei powoduje, iż zaskarżone orzeczenie, jako błędne, nie może się ostać. Z tych względów, po myśli art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., orzeczono jak sentencji.

Sąd Okręgowy nie orzekł o kosztach postępowania, albowiem niniejsze postanowienie nie jest kończącym postępowanie w sprawie.

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)